

NOVEMBER

dr. Spitzer Pált., a kedves egyéniségű fiatal kereskedőt zavarja meg annyira, hogy önként megy a halálba. Herczeg Vilmos, a színész- oszlopos tagja, hűséges feleségét veszíti el. Szapannos Péter tanárra, a decemberben is szabadban fürdő atlétára, híres regattistára, értékes jó barátára bizonyára sokan emlékeznek. A sport tulzásha vívője ölte meg tul-korán, — most követte az özvegye is. A közelet Aigner Károlyt veszíti el s halálával fantasztikussá válik az a sor, amelyben van polgármester, volt főispán. Festőművész, könyvtárigazgató, tanácsnok, hogy a könyvtárigazgató ág egymáshoz tartozóbb részét említsük. Gyarmati Mihály szabómester halála is váratlanul érkezik, akárcsak Bánki Simon alezredesé, akinek betegségéből való felgyógyulását mindenki reménykedve várta. Azért a sok régi jóbarátnak csak a derűs, szenvedéseit is hősi lélekkel elviselő, Buchhalter Simije maradt ő megemlékezésben. Horváth Sándor biztosítási titkár, Fajka János egykori városi főszámvéző özvegye, Olejnyik Lajos ny. máv. rész-műves, az imádott apró gyermekeit, urát mély gyászba borító Scheirich Istvánné tartoznak még november halottai közé, akárcsak özv. Rouland Ferencné, aki szintén a néhai uráról nevezetes. A pattanásos arcu, kistermetű, Máv. felügyelő volt régi évtizedek egyik legnagyobb tréfacsinálója, mulatságok büvésze, szinte nélkülözhetetlen annak idején, mikor még az „Otthon” tisztviselő egyet báljai, estélyei voltak a város legjobb ízű, társadalmi eseményt jelentő szórakozási alkalmai. A tanyán hal meg Onozó Poldiné, akiről elmúlása óta annyi szép „komponát” talál ki az ötletekben mérsékelt fővárosi alkalmi újságírás, hogy már magunk is kezdünk kételkedni szerény tapasztalatainkban. Annyi kétségtelen, hogy a helyiségét Tömörkény tette nevezetessé, mert ebéd után itt írta meg apró műremekeit, a belső szobából figyelve, mit diskurál a sötétben parti nép? Amúgy sose volt bohémek tanyája, pláne kedvenc tartózkodási helye, törzsasztalt senkinek nem tartottak fenn, az idegen — ha kuriozumot keresett — megfordult benne s igen erős fantáziával elhitte, hogy látta is a kuriozumot. A vizelőtti, földbe sülyedt, kis házának, lakóinak, meg van ugyan a maga története, de ez most nem tartozik ide. Amúgy sem kíváncsított soha a nyilvánosság elé. November halottja Dinnyés festőművész Ica lánya, a teremtnék ez a kifinomodott műremeke, akinek művészi képességeit annyi jóleső várakozás kísérte. Budapesten tanult a Képzőművészeti Főiskolán, lényegtelennek tetsző betegség ontotta ki fiatal életét. A szépség, a kőbe vésnéi való báj születt el vele.

DECEMBER

még tavaszosan hajbókol a téltől fázó embereknek, de Múth János polgári iskolai tanár lelke zord éghajlatok felé csapong. Sok szenvedéstől menti meg magát egy világos pillanatában. Barkóczy Gusztáv c. felsőkereskedelmi igazgató jellegzetes alakja is eltűnik a város uccáiról, akárcsak Kószó Jánosé, a félig művész, félig bohémek cimfőstő. A mi halottunk Róna Lajos, akinek emléke sokáig ott él a nagyszabású régi újságíródalomban s váratlanul hal meg Holtzer Gyula, nagy meglepetést szerezve, amiként hogy életének utolsó két esztendeje is tele volt a meglepetések sorozatával. Nem szeretjük azt a felületesen oda-dobott frázist, amely szerint valamely esemény aktualitásakor „márról sem beszél a város”, — de ez alkalommal valósággal láz futott végig napokig Szegeden, és vajjon mi lesz a leggazdagabb ember vagyonával? Hogyan intézkedett? Ha csírált valami meglepő, hogyan szánhatta rá magát? Azt hiszik egyébként, esik még erről sok szó. Hozzáértőzőinknak kellemetlen karácsonyt szerez Müller János is.

Az év

90 éven felüli

halottai a következők: özv. Hika Mihályné Csányi Rozál 92 éves, Ördög Péter földműves 90 éves, özv. Gera Jánosné Tápai Rozál, aki valamikor Rózsa Sándorral is jóban volt, 106 éves, özv. Deutsch Lajosné Breitner Karolina 97 éves, Dobóczy Pál magánzó 93 éves, Gera Antal kőműves 90 éves, özv. Inczédi Jánosné Rusits Anna 93 éves, özv. Nagy Mihályné Kopasz Anna 90 éves, özv. Murka Andrásné Munits Anna 97 éves, özv. Bozók Ferencné Szabó Rozál 90 éves, özv. Zsótér Istvánné Győri Julia 93 éves, özv. Rákos Mihályné Lőrök Rozália 93 éves. Ime, megint igazolódott régi mániánk, amely szerint a „gyöngéd női nem” túléli a férfiakat.

Egy budai mulatóban elfogták a Fenyő Testvérek-cég pezsgőző betörőit

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi rendőrség detektívjei bravuros nyomozás után Budapesten elfogták a Fenyő Testvérek-cég betörőit. Az elmúlt héten történt, hogy ismeretlen tettesek — mint ismeretes — behatoltak a cég Attila-uccai üzlethelyiségébe és onnan 4305 pengőt elvittek. A rendőrség megállapította, hogy a tettesek Budapest felé menekültek. A Bűnségi-csoport detektívjei utaztak a betörők után és Angyalföldön keresték őket.

A detektívek egy Szabó Sándor nevű 21 éves rovtomultu gyárimunkást kerestek, aki a betörés napján két társával együtt a Valéria-téren csavargott. Az Angyalföldön megtudták a detektívek, hogy Szabó Sándor két társával, Króner Sándorral és Orbán Antallal több kocsmában megfordult

és sokat költött. Szombaton éjszaka az is tudomására jutott a detektíveknek, hogy Szabóék az egyik budai mulatóban pezsgőznek. A detektívek a három betörőt egy sereg pezsgősüveg és több nő társaságában megtalálták a mulató különszobájában. A pincérek úgy tudták, hogy egyikük egy „főhadnagy ur” legénybucsuját tartja és ezért mulat. A három betörő elegánsan volt öltözve, a lopott pénzből ruhákat, télikabátokat vásároltak.

A detektívek a betörőket letartóztatták és valamennyit reggel Szegedre hozták. Mindhármán beismerő vallomást tettek. Az ellopott pénzből 2136 pengőt találtak náluk. A betörők több budapesti betörést és több szegedi betörési kísérletet ismertek be. Hétfőn délelőtt átadták őket az ügyészségnek.

RENAISSANCE PENZIÓ BUDAPEST

V., IRÁNYI UCCA 21. — A főváros szívében. — Hideg és meleg folyóvíz a szobákban, központi fűtés, a szobákban telefon. Elsőrangú ellátás, kívánatra diéta is. — Olcsó árak.

Hogyan történt Alsótanyán a karácsonyi szegénysegélyezés

Írta Dr. BOKOR PAL.

Nincs nemesebb emberi cselekedet, mint jót tenni. Ezzel az igazán emberi tulajdonságokkal áldotta meg a Teremtő Szeged országgyűlési képviselőjét, Rassay Károlyt, aki évek óta képviselői tiszteletdíját példa nélküli bőkezűséggel juttatta el a legszegényebbek legszegényebbjeihez a tanyai iskolás gyerekekhez — téliruha adományozásával néhány lelkiismeretes és önzetlenül a közjót érdekében fáradozó munkatársai segítségével. Kiss Károly tanfelügyelő minden kiosztási helyen ismételt hangzott: „ha Rassay Károly nem ismételné meg évről-évre nemes adományát, nehéz helyzetbe kerülne Szeged hatósága, mert a mai gazdasági viszonyok miatt a város képtelen volna a tanyai szegényeket ellátni. Rassay Károly egész Szeged szeretetét és megbecsülését vitta ki, mert gondjába vette a szegedi tanyák szegény népét. Valóságos nemzetmentés nemes cselekedete. Azok az önzetlen férfiak pedig, akik az elosztás fáradságos munkáját olyan igazságosan és szeretettel végzik, a legnagyobb elismerést érdemlik.”

A legilletékesebb részről történt nyilatkozat mentesítene az alól, hogy a „Szegedi Újnemzedék” karácsonyi számában a fenti címen megjelent ünnepi cikkre válaszoljak, már csak azért is, mert senkinek semmi köze nem lehet ahhoz, hogy sajátjából ki hogyan gyakorol jótéteményt szegény embertársain, — de sulyt helyezek arra, hogy a város közönsége tájékozva legyen arról, miként történt Rassay Károly közel 15.000 pengő értékű adományának kiosztása.

Rassay Károly határozott utasítása értelmében minden pártszemponton felülemelkedve tisztán a rászorultságot vette tekintetbe a kiosztó bizottság és ezen az alapon a szegedi tanyavilág legszegényebb néprétege között osztottuk szét az adományt Kiss Károly tanfelügyelő jelenlétében. A megajándékozott 1200 tanuló közül 250 négy gazdakör után, 50 a rózskei Klebelsberg-kultúr-házban és körülbelül 900 gyermek 14 tanyai iskolában lélekemelő ünnepségek keretében kapta meg Rassay Károly adományát.

Az előző években is ugyanezt az eljárást követjük, a múlt évben is éppen úgy a gazdakörökben is történt kiosztás, mint az idén azzal a különbséggel, hogy ez alkalommal a tanyai gazdakörök elnökeinek és vezetőférfiainak véleményét is kikértük saját lelkiismeretünk megnyugtatósára és az esetleges hiányosságok kiköszörölésére, akik házról-házra járva környezettanulmányt végeztek pártatlan feladatuk teljesítésére. Ebből azonban tőkéet kovácsolni már csak azért sem lehet senki ellen, mert a kiosztást a tanfelügyelő ellenőrizte, másrészt gondosan ügyeltünk arra is, hogy a szétosztást a törvényhatósági választások lezajlása után végezzük, hogy a politikának még csak a látszata is elkerültesse.

Ezek után fel kell tennünk a kérdést, honnan vessz bátorságot a névtelen cikkíró, hogy Rassay Károly nevével és adományával kapcsolatosan azoknak az önzetlen férfiaknak emberbaráti kö-

telességből teljesített igazságos és az adományozó intencióinak megfelelő, heteket igénybevevő fáradságos munkáját még csak kritika tárgyává is merészelte tenni. Jegyezze meg magának a cikkíró, nem tartozom felelősséggel senkinek, csak az adományozónak és lelkiismeretemnek.

A további vitát egy kijelentéssel kívánom megelőzni. Soha, sehol senkinek nem mondtam azt, hogy Rassay adományából csak az részesül, aki pártjára szavaz, ez éppen úgy rosszakaratu beállítottság, mint a példásan viselkedő és szeretettől átható Dobó Géza számára bármiféle előnyt jelentett volna az, hogy a tanyaházában a nagycsaládú szegénygyermek részére karácsonyi ünnepélt rendezett.

Valótlán, hogy Pálffy József polgármester ur a kiosztással megbízottak bármelyikénél kifogást emelt volna a kiosztás eddigi és így az idei módja ellen is. Valótlán továbbá, hogy a tanfelügyelő és a népjóléti ügyosztály vezetője a kiosztás alkalmával a vendéglőn kívül maradt volna. Tény azonban az, hogy a várostanyai iskolánál kezdődő ünnepélyes kiosztáson a város népjóléti tanácsnok, — bár ott volt, kívül az iskola épületén az autón, de azon — kérés dacára sem jelent meg, épp úgy, mint a többi napokon történt kiosztásnál sem.

Ami pedig a cikknek azon részét illeti, mintha a kisgyermek megcsenvedték volna a kiosztás fáradságait, erre csak az ujesztendőben azt kívánom, hogy ezek az ártatlan kisgyermek ne szenvedjék meg jövőre az olyan oktanal támadásokat, miként a „Szegedi Újnemzedék” azt a kiosztással kapcsolatosan megtette. Végül a „Szegedi Újnemzedék” szerkesztőjének figyelmébe ajánlom lapja vezércikkét, amelyet ha előzőleg elolvasott volna, a belső oldalon nem esett volna a gyűlölet hangján — a szeretet ünnepén — ünnepontásba.

MA
nem hirdetünk!

Ma
boldog újévet
kivánunk

kedves vevőinknek.

PÁRISI NAGY ÁRUHÁZ RT.
SZEGED, CSEKONICS és KISS UCCA SAROK